

Віктор Юрійович ЄНА*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

ПОНЯТТЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ ЯК ПРЕДМЕТУ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ СУБ'ЄКТАМИ, ЯКІ ВИКОНУЮТЬ ЗАВДАННЯ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ

У статті наголошено на тому, що публічна безпека і порядок як предмет взаємодії між суб'єктами, які виконують завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку в Україні, є складною, багатогранною категорією, що охоплює як правові, так і соціально-політичні, управлінські, організаційні й етичні виміри. Ця категорія визначає не лише сферу діяльності відповідних органів, а й систему цінностей демократичного суспільства, в основі якої - права і свободи людини, верховенство права, відкритість і відповідальність влади, активна участь громадян у формуванні безпечного середовища.

Встановлено, що публічна безпека є не лише результатом функціонування державного апарату чи системи правопорядку, а й індикатором загального рівня розвитку демократичного суспільства, у якому права людини, законність і безпека виступають як взаємопов'язані та взаємозалежні цінності. Вона є фундаментом суспільного миру, стабільності та передумовою для сталого соціального, економічного й політичного розвитку держави.

Зазначено, що публічна безпека і порядок як предмет взаємодії між суб'єктами - це не лише об'єкт організаційної чи управлінської уваги, а й інтегрована система, яка відображає рівень зрілості держави, її спроможність захищати громадян, створювати безпечні умови для розвитку особистості, громади та суспільства загалом. Формування ефективної системи такої взаємодії є однією з ключових передумов стабільності, довіри до влади, верховенства права та поступального розвитку України як правової, демократичної і соціальної держави.

Ключові слова: *публічна безпека, порядок, предмет взаємодії, суб'єкти, забезпечення публічної безпеки і порядку в Україні, превентивна діяльність, сучасні виклики.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах суспільно-політичного розвитку України питання забезпечення публічної безпеки і порядку набуває особливого значення, адже від рівня захищеності громадян, стабільності в публічному просторі, ефективності реагування на загрози та відновлення правопорядку залежить не лише якість повсякденного життя, а й авторитет держави, довіра до органів публічної влади та загальна безпекова архітектура держави.

У цьому контексті особливої актуальності набуває осмислення

поняття публічної безпеки і порядку як предмета взаємодії між різними інституційними структурами - насамперед органами Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Служби безпеки України, органами місцевого самоврядування, відповідними підрозділами охорони публічного порядку, громадськими формуваннями, а також широким колом представників громадянського суспільства. Їхня діяльність не може бути ізольованою чи несистемною - навпаки, вона потребує чіткої координації, нормативного врегулювання, обміну інформацією, спільного планування та вироблення єдиної стратегії запобігання загрозам, реагування на інциденти і відновлення нормального стану суспільного життя¹.

У вітчизняній адміністративно-правовій думці окремим проблемним аспектам, пов'язаним із розумінням сутності та соціального покликання публічної безпеки і порядку, присвячували свої наукові розвідки такі українські науковці, як В. Б. Авер'янов, О. М. Бандурка, Д. М. Бахрах, О. І. Безпалова, В. Т. Білоус, П. Н. Бірюков, В. М. Василенко, В. М. Гаращук, О. П. Гетьманець, С. М. Гусаров, М. Я. Дем'яненко, В. О. Іванцов, О. М. Музичук, О. Ю. Салманова та інші. Втім, незважаючи на чималу кількість наукових здобутків, вчені фактично поза своєю увагою залишили проблемні питання, пов'язані з осмисленням поняття публічної безпеки і порядку як предмету взаємодії між суб'єктами, які виконують завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку в Україні.

Мета статті полягає в тому, щоб визначити поняття публічної безпеки і порядку як предмету взаємодії між суб'єктами, які виконують завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку в Україні. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: з'ясувати визначення публічної безпеки та публічного порядку; порівняти між собою поняття «публічна безпека» та «публічний порядок», з'ясувати актуальні аспекти розуміння концепції публічної безпеки і порядку як предмету взаємодії між суб'єктами забезпечення безпеки в Україні.

Виклад основного матеріалу. Публічна безпека і порядок є не лише об'єктом управління чи контролю, а й важливою ознакою демократичного суспільства, у якому органи влади діють виключно в межах закону, дотримуючись принципів відкритості, підзвітності, рівності та поваги до прав і свобод людини. Це динамічний стан суспільства, який формується в результаті комплексної, взаємопов'язаної діяльності держави і громадськості, спрямованої на створення умов, у яких кожна людина відчуває себе захищеною, впевненою і здатною реалізувати свої права без загрози з боку кримінальних чи адміністративних правопорушень, соціальних заворушень чи інших деструктивних явищ².

¹ Барба В. Є. Поняття публічної безпеки і порядку як об'єкта взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2018. № 4. Ч. 1. С. 34.

² Хатнюк Ю. А. Актуальні проблеми організації охорони громадського порядку: курс лекцій. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. С. 48.

З огляду на це потребує з'ясування зміст публічної безпеки і порядку саме як предмета взаємодії між суб'єктами, що реалізують відповідні повноваження у зазначеній сфері. Слід враховувати правові, інституційні, функціональні та інформаційно-комунікативні аспекти цієї взаємодії, основні проблеми та виклики, що стоять перед безпековими структурами, необхідність комплексного підходу до забезпечення публічної безпеки і порядку, а також формування безпечного середовища в Україні.

Крім того, публічна безпека і порядок у сучасному розумінні охоплюють не лише традиційні види правопорушень, а й новітні виклики - кіберзлочинність, інформаційні загрози, гібридні впливи, масові протестні рухи, які потребують нових форм реагування і відповідної трансформації системи взаємодії суб'єктів безпеки. У цьому контексті особливої ваги набуває розвиток кадрового потенціалу, формування нової культури служіння суспільству, де публічна безпека розглядається не як засіб контролю, а як інструмент дотримання прав людини, вираження поваги до її гідності, а також соціальної стабільності.

Так, поглиблене дослідження публічної безпеки і порядку як предмета взаємодії суб'єктів, що виконують завдання у цій сфері, дозволяє не лише краще зрозуміти основоположні питання функціонування державного механізму забезпечення правопорядку, а й сформулювати рекомендації щодо удосконалення правової бази, підвищення ефективності інституційної взаємодії та залучення громадян до процесів забезпечення безпеки на місцях. Саме такий комплексний підхід є запорукою формування в Україні дійсно безпечного, правового і демократичного суспільства.

У вітчизняній адміністративно-правовій науці одним із панівних визначень є таке, згідно з яким, публічна безпека - це стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави від загроз, які можуть виникати внаслідок правопорушень, надзвичайних ситуацій, конфліктів, терористичних актів або інших дестабілізуючих факторів, що порушують нормальне функціонування суспільних інституцій. Це поняття охоплює комплекс заходів, спрямованих на запобігання, виявлення, припинення і мінімізацію наслідків дій чи подій, які становлять небезпеку для фізичної безпеки громадян, їх прав і свобод, а також для нормального функціонування інфраструктури, органів влади, соціально-економічних і культурних процесів у суспільстві¹.

Публічна безпека забезпечується через діяльність уповноважених органів державної влади, зокрема правоохоронних структур (Національної поліції України, Національної гвардії України тощо), які діють на основі законодавства, з урахуванням принципів законності, поваги до прав людини, пропорційності та демократичного контролю.

З цього випливає, що публічна безпека є однією з ключових умов стабільного розвитку держави, гарантією миру в широкому його розумінні,

¹ Ситник Г. П. Державне управління у сфері національної безпеки (концептуальні та організаційно-правові засади): підручник. Київ : НАДУ, 2011. С. 175.

правопорядку і реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина.

Поруч із цим публічна безпека має багатовимірний характер і охоплює різні аспекти життєдіяльності суспільства. Вона включає в себе підтримання правопорядку – забезпечення дотримання загальноприйнятих норм поведінки, запобігання та припинення правопорушень; захист життя і здоров'я людей – реагування на надзвичайні ситуації природного, техногенного або соціального характеру, зменшення ризиків та ліквідація їхніх наслідків; гарантування безпеки в громадських місцях – контроль за дотриманням порядку під час масових заходів, у транспорті, на вулицях, в установах тощо; здійснення антитерористичної та антидиверсійної діяльності – виявлення і нейтралізація загроз терористичного чи екстремістського характеру; забезпечення інформаційної безпеки – протидія дезінформації, розпалюванню ворожнечі, пропаганді насильства, що може впливати на суспільну стабільність¹.

Важливо наголосити, що публічна безпека не обмежується лише силовими або адміністративними заходами. Її досягнення можливе лише за умов комплексного підходу, який включає правові, організаційні, соціальні, освітні, комунікаційні та технічні інструменти впливу.

Одним із ключових інструментів у цьому процесі є розвиток партнерських відносин між органами правопорядку та громадськістю, розбудова довіри до правоохоронної системи, залучення громадян до профілактики правопорушень і формування безпечного середовища. Важливу роль відіграє також просвітницька робота, яка сприяє формуванню правосвідомості, підвищенню рівня правової культури та відповідальності кожного члена суспільства².

Так, публічна безпека є не лише результатом функціонування державного апарату чи системи правопорядку, а й індикатором загального рівня розвитку демократичного суспільства, у якому права людини, законність і безпека виступають як взаємопов'язані та взаємозалежні цінності. Вона є фундаментом суспільного миру, стабільності та передумовою для сталого соціального, економічного й політичного розвитку держави.

Водночас публічний порядок – це стан упорядкованості в суспільстві, що забезпечує нормальне функціонування соціальних інститутів, дотримання загальновизнаних моральних норм, правил співжиття, безпеки, спокою та захисту прав, свобод і законних інтересів громадян. Він охоплює сукупність правових, організаційних і фактичних умов, які створюють передумови для безконфліктної взаємодії між членами суспільства та функціонування органів державної влади й місцевого самоврядування в

¹ Безпека людини у сучасних умовах : монографія / В. В. Березуцький, Н. Л. Березуцька, А. О. Богодист та ін.; За заг. ред. проф. В. В. Березуцького. Харків : ФОН Мезіна В.В., 2018. С. 160.

² Панова О. О. Забезпечення публічної безпеки в Україні: адміністративно-правовий аспект : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Суми, 2019. С. 419.

межах їхніх повноважень¹.

Публічний порядок має забезпечуватися відповідними державними органами, передусім правоохоронними структурами, з метою недопущення правопорушень, а також створення атмосфери безпеки та довіри у публічному просторі. Порушення публічного порядку зазвичай проявляється у вигляді дій, що суперечать загальновизнаним правилам поведінки в суспільстві, створюють загрозу для безпеки осіб, майна чи нормального функціонування громадських інституцій. Таким чином, публічний порядок є важливим елементом правопорядку та публічної безпеки, спрямованим на забезпечення стабільності, правомірності та гармонійного розвитку суспільства².

Порівнюючи одне з одним поняття «публічна безпека» та «публічний порядок», можемо відзначити, що дані поняття тісно пов'язані між собою, однак мають різне смислове навантаження, функціональне призначення та сферу регулювання. Обидва ці поняття відображають стан упорядкованості в суспільстві, однак кожне з них акцентує увагу на різних аспектах цього стану.

Публічна безпека – це стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави від загроз злочинного, техногенного, природного чи іншого характеру, що можуть спричинити шкоду життю та здоров'ю людей, об'єктам критичної інфраструктури, суспільному або державному устрою.

Натомість публічний порядок – це стан дотримання встановлених у суспільстві правил співжиття, моральних норм, законодавчих приписів, які регулюють поведінку осіб у публічному просторі. Його ключова характеристика – зовнішня впорядкованість суспільних відносин, яка проявляється у відсутності порушень громадського спокою, агресивної поведінки, хуліганства, неповаги до оточення, порушення правил проведення масових заходів тощо³.

Публічний порядок передбачає щоденний контроль за дотриманням норм поведінки, які створюють комфортне й безпечне середовище для громадян у публічному просторі. Його підтримання є пріоритетним завданням Національної поліції України, зокрема підрозділів превентивної діяльності.

Так, публічна безпека має більш широке значення і охоплює запобігання глобальним загрозам, а публічний порядок є складовою публічної безпеки, яка стосується дотримання щоденних соціальних норм і

¹ Комісаров С. Структура та основні елементи дефініції «публічний порядок». *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 9. С. 117.

² Пекарський С. П. Організаційно-правові засади діяльності підрозділів ювенальної превенції : навчально-науковий посібник. Маріуполь : Донецький державний університет внутрішніх справ, 2021. С. 73.

³ Луценко І. Г. Дотримання публічного порядку: кримінологічний аспект // Кримінально-правові та кримінологічні засоби протидії злочинам проти громадської безпеки та публічного порядку: зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф. до 25-річчя ХНУВС (18 квіт. 2019 р., м. Харків) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Харків : ХНУВС, 2019. С. 131.

правил у суспільстві. Порушення публічного порядку можуть у разі масштабності чи системності перерости у загрозу публічній безпеці. Таким чином, обидва поняття мають різне змістове наповнення, але є складовими єдиної системи забезпечення загального правопорядку та стабільності в державі.

Предмет взаємодії між цими суб'єктами, зокрема Національною поліцією України, органами місцевого самоврядування, підрозділами цивільного захисту, громадськими формуваннями з охорони громадського порядку тощо, полягає у спільній діяльності, спрямованій на досягнення стабільного стану публічного порядку, попередження та нейтралізацію загроз, які можуть порушити нормальний стан життєдіяльності громадян. Це стосується координації оперативних дій, інформаційного обміну, розробки спільних планів реагування, участі у навчаннях та тренуваннях, а також вироблення уніфікованих підходів до реалізації завдань у сфері безпеки¹.

Так, публічна безпека і порядок виступають предметом взаємодії у трьох основних аспектах: інституційному, функціональному та інформаційно-комунікативному. В інституційному аспекті йдеться про взаємодію між державними органами та установами, які мають юридичне і організаційне підґрунтя для здійснення відповідних повноважень. У функціональному аспекті увага зосереджена на розподілі повноважень, завдань, способів та методів досягнення безпеки. Інформаційно-комунікативний аспект охоплює обмін інформацією, спільне планування та реагування, взаємодію з громадськістю, формування довіри між владою і населенням.

Особливу роль у цьому контексті відіграє превентивна діяльність, яка має на меті запобігти порушенням публічного порядку до їх виникнення. Ефективна превенція неможлива без тісної кооперації між усіма зацікавленими сторонами, що включає не лише державні структури, а й громадськість, медіа, освітні установи².

Так, публічна безпека і порядок як предмет взаємодії є комплексною системною категорією, яка охоплює правові, організаційні, управлінські та соціальні відносини, пов'язані з реалізацією права громадян на безпеку. Така взаємодія є необхідною умовою ефективного функціонування демократичного суспільства та правової держави, забезпечення стабільності, запобігання деструктивним процесам і збереження довіри населення до органів публічної влади.

Слід зазначити, що публічна безпека і порядок як предмет взаємодії між суб'єктами, які виконують відповідні завдання в Україні, виступають не лише об'єктом охорони, але й простором реалізації прав, обов'язків і

¹ Яровий К. В. Адміністративно-правові засади взаємодії Національної поліції України з суб'єктами публічної адміністрації у зоні проведення антитерористичної операції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2019. С. 152.

² Ісаєнко І. В. Місце та роль національної поліції у профілактиці правопорушень у сфері громадського порядку та громадської безпеки. *Держава та регіони*. 2021. № 4 (74). С. 226.

відповідальності кожного члена суспільства.

Успішне здійснення цієї взаємодії можливе лише за умов цілісного системного підходу, орієнтованого на запобігання загрозам, оперативне реагування на інциденти, залучення громадян до процесів управління безпекою і постійне вдосконалення нормативно-організаційної бази взаємодії. Такий підхід дозволяє створити безпечне середовище для життя, розвитку та самореалізації особи, що є основною цінністю у демократичній і правовій державі.

Відзначимо, що подальший розвиток концепції публічної безпеки і порядку як предмету взаємодії між суб'єктами забезпечення безпеки в Україні вимагає врахування європейських підходів та стандартів, які передбачають баланс між гарантіями прав людини і необхідністю втручання держави у випадках відповідних загроз. У практиці Європейського суду з прав людини неодноразово наголошувалося, що заходи з підтримання публічного порядку мають бути пропорційними, обґрунтованими та легітимними. Ці принципи повинні лягати в основу національної системи взаємодії суб'єктів безпеки.

Крім того, важливою складовою є професійна підготовка і підвищення кваліфікації працівників усіх органів публічної влади, що беруть участь у забезпеченні публічного порядку. Навчання має охоплювати не лише технічні та тактичні навички, але й етичні аспекти, знання міжнародних стандартів прав людини, особливості комунікації з вразливими групами населення, методи деескалації конфліктів, дії в умовах надзвичайних ситуацій. Такий підхід сприяє формуванню культури взаємоповаги, відповідальності і законності у діяльності безпекових структур¹.

Так, публічна безпека і порядок як предмет взаємодії між суб'єктами забезпечення безпеки – це не лише сфера правоохоронної діяльності, а багатовимірною платформою співпраці, що охоплює всі рівні суспільства. Її ефективність визначається якістю партнерських зв'язків, рівнем довіри, ступенем правової культури громадян, а також здатністю держави забезпечити належний інституційний, нормативний та ресурсний супровід цієї взаємодії. У результаті формується безпечне, правове і стабільне середовище, яке є основою для розвитку демократичної держави та захисту прав кожної людини.

Висновки. Таким чином, публічна безпека і порядок як предмет взаємодії між суб'єктами, які виконують завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку в Україні, є складною, багатогранною категорією, що охоплює як правові, так і соціально-політичні, управлінські, організаційні й етичні виміри. Ця категорія визначає не лише сферу діяльності відповідних органів, а й систему цінностей демократичного суспільства, в основі якої – права і свободи людини, верховенство права, відкритість і відповідальність влади, активна участь громадян у формуванні безпечного середовища.

¹ Орлів М. С. Підвищення кваліфікації керівних кадрів органів влади: механізми формування сучасної моделі : монографія. Київ–Івано-Франківськ : «Лілея-НВ», 2018. С. 67.

Встановлено, що публічна безпека є не лише результатом функціонування державного апарату чи системи правопорядку, а й індикатором загального рівня розвитку демократичного суспільства, у якому права людини, законність і безпека виступають як взаємопов'язані та взаємозалежні цінності. Вона є фундаментом суспільного миру, стабільності та передумовою для сталого соціального, економічного й політичного розвитку держави.

Стверджується, що публічна безпека – це стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави від загроз злочинного, техногенного, природного чи іншого характеру, що можуть спричинити шкоду життю та здоров'ю людей, об'єктам критичної інфраструктури, суспільному або державному устрою. Основний акцент у цьому понятті робиться на забезпеченні фізичної безпеки людей, недопущенні загроз масового характеру (терористичних актів, масштабних аварій, техногенних катастроф, масових заворушень, епідемій тощо) та збереженні умов для нормального функціонування держави та суспільства в умовах потенційної небезпеки. Публічна безпека, як правило, забезпечується державними інституціями у співпраці з місцевим самоврядуванням, спеціальними службами, поліцією, рятувальними структурами та іншими органами. Натомість публічний порядок – це стан дотримання встановлених у суспільстві правил співжиття, моральних норм, законодавчих приписів, які регулюють поведінку осіб у публічному просторі. Публічний порядок передбачає щоденний контроль за дотриманням норм поведінки, які створюють комфортне й безпечне середовище для громадян у публічному просторі. Його підтримання є пріоритетним завданням Національної поліції України, зокрема підрозділів превентивної діяльності.

Зазначено, що публічна безпека і порядок як предмет взаємодії між суб'єктами – це не лише об'єкт організаційної чи управлінської уваги, а й інтегрована система, яка відображає рівень зрілості держави, її спроможність захищати громадян, створювати безпечні умови для розвитку особистості, громади та суспільства загалом. Формування ефективної системи такої взаємодії є однією з ключових передумов стабільності, довіри до влади, верховенства права та поступального розвитку України як правової, демократичної і соціальної держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Барба В.Є. Поняття публічної безпеки і порядку як об'єкта взаємодії територіальних підрозділів Національної поліції з органами місцевого самоврядування. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2018. № 4. Ч. 1. С. 32–36.
2. Безпека людини у сучасних умовах : монографія / В. В. Березуцький, Н. Л. Березуцька, А. О. Богодист та ін.; За заг. ред. проф. В. В. Березуцького. Харків : ФОН Мезіна В.В., 2018. 208 с.

3. Ісаєнко І. В. Місце та роль національної поліції у профілактиці правопорушень у сфері громадського порядку та громадської безпеки. *Держава та регіони*. 2021. № 4 (74). С. 224–228.

4. Комісаров С. Структура та основні елементи дефініції «публічний порядок». *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 9. С. 110–120.

5. Луценко І. Г. Дотримання публічного порядку: кримінологічний аспект // Кримінально-правові та кримінологічні засоби протидії злочинам проти громадської безпеки та публічного порядку: зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф. до 25-річчя ХНУВС (18 квіт. 2019 р., м. Харків) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Харків : ХНУВС, 2019. С. 130–132.

6. Орлів М. С. Підвищення кваліфікації керівних кадрів органів влади: механізми формування сучасної моделі : монографія. Київ–Івано-Франківськ : «Лілея-НВ», 2018. 300 с.

7. Панова О. О. Забезпечення публічної безпеки в Україні: адміністративно-правовий аспект : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Суми, 2019. 516 с.

8. Пекарський С. П. Організаційно-правові засади діяльності підрозділів ювенальної превенції : навчально-науковий посібник. Маріуполь : Донецький державний університет внутрішніх справ, 2021. 133 с.

9. Ситник Г. П. Державне управління у сфері національної безпеки (концептуальні та організаційно-правові засади): підручник. Київ : НАДУ, 2011. 730 с.

10. Хатнюк Ю. А. Актуальні проблеми організації охорони громадського порядку: курс лекцій. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. 168 с.

11. Яровий К. В. Адміністративно-правові засади взаємодії Національної поліції України з суб'єктами публічної адміністрації у зоні проведення антитерористичної операції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2019. 229 с.

Стаття надійшла до редакції 29.08.2023

Viktor Yuriyovych YENA,

Postgraduate Student

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

THE CONCEPT OF PUBLIC SECURITY AND ORDER AS A SUBJECT OF INTERACTION BETWEEN ENTITIES PERFORMING TASKS TO PROVIDE PUBLIC SECURITY AND ORDER IN UKRAINE

The article emphasizes that public safety and order as a subject of interaction between entities performing tasks of ensuring public safety and order in Ukraine is a complex, multifaceted category that encompasses both legal and socio-political, managerial, organizational and ethical dimensions. This category defines not only the sphere of activity of the relevant bodies, but also the system

of values of a democratic society, which is based on human rights and freedoms, the rule of law, openness and responsibility of government, and active participation of citizens in the formation of a safe environment.

It is established that public safety is not only the result of the functioning of the state apparatus or the law and order system, but also an indicator of the general level of development of a democratic society, in which human rights, legality and security act as interrelated and interdependent values. It is the foundation of public peace, stability and a prerequisite for sustainable social, economic and political development of the state.

It is noted that public safety and order as a subject of interaction between subjects is not only an object of organizational or managerial attention, but also an integrated system that reflects the level of maturity of the state, its ability to protect citizens, create safe conditions for the development of the individual, community and society as a whole. The formation of an effective system of such interaction is one of the key prerequisites for stability, trust in government, the rule of law and the progressive development of Ukraine as a legal, democratic and social state.

Key words: *public safety, order, subject of interaction, subjects, ensuring public safety and order in Ukraine, preventive activities, modern challenges.*